

Sag fremmes paa den hurtigste Maade, og at vi aldeles slutte os til dens Behandling i det andet Thing.

Wessely: De Uttringer, som nu bleve fremførte af den ærede sidste Taler, gjør det mig til en Nødvendighed atter at sige et Par Ord. Jeg har nemlig opfattet hans Uttringer saaledes, at det, efter hans Anskuelse, er, om ikke en Blikt, saa dog Noget, der paaligger Medlemmerne af Landstinget, at gjøre sig bekendt med de Lovforslag, som indgives, og som meddeles Thinget. Jeg skal i saa Henseende kun gjøre opmærksom paa, at dette dog maa beroe paa den Tid, der staaer til Raadighed for ethvert Medlem. Det er Noget, ethvert Medlem maa afgjøre med sig selv, hvorvidt hans Tid iøvrigt er saaledes optaget, at han uden at tage Hensyn til, om et saadant Lovforslag vil komme til Forhandling i Thinget eller ikke, strax kan gjøre sig bekendt med et saa stort Materiale som navnlig det, hvorom der her er Tale. Min Tid er saaledes optagen, at jeg maa oeconomisere med den. Da jeg var fuldkommen overbevist om, at denne Sag ikke vilde komme til Forhandling her, og at den allermindst, vilde komme til Forhandling her, uden at der blev nedsat et Udvalg, har jeg ikke havt den allermindste Anledning til at gjøre mig bekendt med den.

Da Ingen ellers ønskede at yttre sig, fattes Sagens Overgang til anden Behandling under Afstemning, og vedtoges med 26 Stemmer mod 1.

Formanden: Allerede den Omstændighed, at denne Sag er tagen til første Behandling i et Aftenmøde, hvilket er noget usædvanligt skjøndt ikke stridende imod de foreskrevne Regler, har jo maattet hentyde paa, at der fra Formandens Side var taget Hensyn til Møjligheden af, at denne Sag endnu maatte kunne bringes igjennem Landstinget i de formodentlig saa Dage, der endnu ere tilbage af denne Rigsdagssession. Der er fra en større Fleerhed af Thinget, efter hvad der tidligere er passeret, givet den Mening tilkjende, at det var det Unseligste, at denne Sag maatte endelig kunne afgjøres i denne Session. Naar

Formanden tager Hensyn dertil, og naar man stiller det som en bestemt Forudsætning, at denne Sag skal endelig afgjøres i denne Session, er det vist, at afvigende Bestemmelser fra Forretningsordenen maae tages, og at som Folge deraf paatrængende Tilfælde er tilfæde. Der er altsaa for Formanden, naar han stiller den Forudsætning, at Sagen skulde søges endelig afgjort i Thinget, tilstrækkelig Grund til ikke at være imod, at et Forslag fremkommer om, at denne Sag extraordinært behandles. Efter hvad jeg tidligere har bemærket, vil Formanden ikke selv fremkomme med noget Forslag; men paa dette Stadium af Sagen vil jeg fornemme, om der fra Nogen af Thingets Medlemmers Side gjøres et saadant Forslag.

Bergsøe: Jeg troer, at det ikke blot er ønskeligt, at denne Sag afgjøres i denne Session af Hensyn til den overordentlige Misforholdelse, som det vilde vække i Colonierne, hvis den atter blev stød ud til en senere Session; men jeg troer ogsaa, at det kan ansees temmelig afgjort, at det vil blive Tilfældet, at denne Sag i ethvert Fald maa afgjøres i denne Session, og, da de forhaandenværende Forhold i Byen vist gjøre det meget ønskeligt for et stort Antal af Thingets Medlemmer, at denne Sessions Forhandlinger ikke trække længere ud end høist fornødent, vilde jeg tillade mig at stille det Forslag og anmode Formanden om, at det maa blive sat under Afstemning, om denne Sag ikke kunde fremmes paa en extraordinair Maade.

Wessely: Naar jeg stemmer imod en extraordinair Behandling af Sagen, skeer det af de samme Grunde som de, der bevægede mig til at stemme imod Sagens Overgang til 2den Behandling. Det er ikke, fordi jeg derved vil yttre nogen Mening om Sagens Realitet, men fordi jeg ikke er istand til at kunne med Klarhed dømme om Sagen, og jeg ikke tør afgive nogen Stemme, hvorved der voteres 2 Millioner Rbd., uden at være tilstrækkeligt bekendt med Sagen. Naar den ærede sidste Taler har yttret, at Sagen maa afgjøres i denne Session, da er det mig ikke klart, hvor til han har sigtet. Jeg veed ikke, at der i nogen Henseende er en saadan Nødvendighed